

som Valgbestyrelsen strax og, saavidt jeg veed, endog enstemmig erklærede, at den egentlig ikke kunde skjønne, hvem der havde flest Stemmer, enten jeg eller den Modkandidat, om hvem der er Tale. Men da den ifølge Valglovens Bydende skulde skjønne, stemte hvert enkelt Medlem af den over, hvad han nærmest ansaa for sandsynligt, og denne Afstemnings Udfald blev da, at den sidste Stemme blev den afgjøvende med Hensyn til, hvem der skulde anses for faaret.

Zable: Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 6te Valgkreds (Hindenburg) gjorde en Bemærkning, som gik ud paa, at hvis vi fulgte denne Praxis, skulde man i alle Tilfælde, hvor der var Klage, og hvor Stemmeforskjellen ikke var stor, lade nærmere Undersøgelse finde Sted, og dette er efter min Mening heller ikke saa meget stridende imod Valglovens Aand. Vi skulde ikke her tale om 2, 3 eller 4 Stemmer, men det, Valgloven har ment ved at lade offentlige Valg foretage, er, at naar der ved disse Valg har fundet Kaaring Sted, er den gjældende. Man gaar ud fra, hvad der ikke maa overses, at det just ikke er de samme Valgere, hvorom der er Tale baade ved Kaaringen og ved den skriftlige Afstemning, men da man her kun har med Valgere fra 30 Mars Alderen at gjøre, medens man i andre Lande begynder ved 25 Mars Alderen, vil man udtrykkelig give disse sidste Leilighed til at deltage i det politiske Liv. Naar derefter de Vedkommende fordre nyere Efterprøvelse, kommer den skriftlige Afstemning, og naar da denne viser en saa ringe Forskjel, medens det oplyses fra forskjellige Sider, at der har fundet ikke een men flere Misligheder Sted, er der virkelig god Grund til nyere at undersøge, om den skriftlige Efterprøve, der sker for at finde, hvorvidt det første Resultat er rigtig, ogsaa er rigtig. Jeg vedtjender mig altsaa fuldkommen den Lære, at der, saasnart Forskjellen ikke er stor, og der klages, er god Grund til at foretage en nyere Undersøgelse; det er i alt Fald i fuldkommen Overensstemmelse med Valglovens Aand.

Brix: Jeg tror, det er noget vanskeligt at indlade sig paa at diskutere, hvad der er i Overensstemmelse med Valglovens Aand; men lad os holde os til dens Bogstav. Der staar da, at Kaaringen udøves af de tilstedeværende Valgere, og altsaa er det egentlig utilstebeligt, at Andre end Valgere stemme med. Jeg tror, at det ærede Medlems hele Argumentation dermed falder temmelig meget sammen.

Minesad: Jeg vilde have gjort den samme Bemærkning.

N. Andersen: Det er gjentagende blevet paavist, at man, selv om man regnede den faldne Kandidat alle de Stemmer tilgode,

som der antes over ikke ere blevene regnede ham tilgode, skjøndt det synes at have været de vedkommende Valgeres Mening, at han skulde have haat dem, dog ikke vil kunne naa op til det Stemmeantal for ham, som den Valgte har faaet. Den faldne Kandidat havde 564 Stemmer; der er 6, som man siger burde have været regnede ham til Gode, men som han ikke har faaet, og naar de regnes med for ham, vilde han have 570 Stemmer. Dernæst er der en Stemme, som skal være afgiven for den valgte Kandidat, men som man paaftaar er uberettiget opført, da den paagjældende Mand skal have erklæret, at han ikke har været til Stede eller har stemt. Selv om imidlertid den valgte Kandidat mister denne Stemme, har han dog 571 Stemmer, medens den anden, om han ogsaa fik de 6 Stemmer til, kun vilde have 570 Stemmer, saaledes at den Valgte dog vilde have faaet 1 Stemme mere, end den anden havde faaet, selv om denne havde faaet alle de Stemmer, som man anter over uberettiget ere berøvede ham. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) gjorde imidlertid en Mangrove for at bringe den Valgtes Stemmetal ned. Han sagde: Lad os antage, at en Valger, om hvem det er oplyst, at hans Stemme er regnet den Valgte til Gode, havde stemt paa den anden Kandidat, saa havde Stemmeantallet været ganske lige. Ja, ganske rigtig, gjør man saadanne Antagelser, kan man komme meget vidt, men hvorledes man end stiller Sagen, kan man ikke komme videre end til 570 for den Ikke-Valgte, medens man maa lade den Valgte beholde 571. Men saa kommer Spenfkeren! Hvad staar der i Klagen om ham? Der staar, at en Spenfker eller Smaalender, der formentlig ikke har Indfødsret — der staar ikke en Gang, at han ikke har Indfødsret — ogsaa skal have stemt. Lad nu end denne Formening være rigtig, er det dog indtil Trivialitet oplyst, at det ikke kan være Andet, end at han maa staa paa Valglisten, thi ellers kunde han ikke have stemt. Man vil absolut have Spenfkeren fra den valgte Kandidat, thi ellers kan man ikke en Gang komme i Lav med ham, og derfor maa man antage noget Andet, end det, Klagen siger. Den siger kun, at han formentlig ikke har Indfødsret, men man spør nu til: Ergo kan han ikke have været paa Valglisten. Vi Andre paaftaa, at det altsaa er Spenfkeren, om hvem Sagen dreier sig, og drifter man sig til at tillægge ham nogen Betydning, gjør man det med Urette.

J. Madsen: Der kan dog være god Grund til at antage Noget, som ikke staar i Klagen; thi det er fuldstændig oplyst, at der er begaaet den Feil, at en Kommunes Valg- og Stemmeliste ikke stemmede med hinanden, og at der er blevet opført 5 Stemmer mere paa Valglisten end paa Stemmelisten. Det fremgaar tyde-